demà

"unim nos i demà la Internacional serà el gènere humà"

Nº 31. Catalunya, 28 de Setembre
LCR (unificada amb la LC) Quarta Internacional.

Entorn a la intervenció policiaca del 11

LA COMISSIÓ INVESTIGADORA EN MARXA

La comissió d'investigació de la creació de la qual informàvem el passat número de Combate (122) ha fet públics els primers resultats de les seves investigacions, així com les accions judicials que d'elles es derivin.

Integrada als seus orígens pel PSC, MCC, OEC, PSAN, LCR, JCR i el sindicat UGT va sofrir la retirada del PSC el mateix dia de la roda de premsa informativa. Donada la inconcebible manca d'atenció a que es veuen sotmeses les seves activitats per part de la premsa diaria, exposem a continuació els seus primers resultats.

El policia assenyalat: "no hagués sortit de casa".

La mort de Gustavo Muñoz

Contra la versió del certificat mèdic segons la qual la mort es produí per "anemia guda", es constatà que el motiu fou una bala que li travessà el cor. Quant les circomstàncies, tots els testimonis, 5 fins ara, coicideixen en afirmar que:

1er) La bala entrà per l'esquena i no pel davant com afirmava la nota de la policia. El diagnòstic del metge que el va atendre al primer moment i que introduí un bolígraf dins l'orifici cuasat per la bala és molt clar.

2ón) La policia no va fer absolutament res per ajudar el jove; la única resposta que varen rebre aquells que es dirigiren a la força pública demanant ajuda fou la continuació dels trets i una frase lacònica pronunciada pel policia assenyalat en la foto: "si se hubiese quedado en casa no le hubiese sucedido esto". Una descripció dels policies de paisà al.ludits en la nota de la Jefatura Superior, segons alguns testimonis, és la següent: "el que semblava el cap tenia uns 45 anys, de 1,85 ó 1,90 d'alçada, complexió atlètica però amb panxa. Vestia tratje gris fosc, amb camisa blanca i corbata. Cabell castany fosc.

En Gustau a terra, el forat a l'esquena és típic d'entrada de bala.

El policia del mitjó dret sucarrimat portava sabates negres de punta, pantalons foscos i camisa blanca. D'uns 30 anys i 1,65 m. Cara rodona i cabell castany clar amb entrades pronunciades. Del tercer policia no es recorda descripció, excepte que tenia uns 25 anys i els ulls molt clars".

3er) En Gustavo no portava a sobre ni sarró ni cóctels molotov. Els cóctels van esclatar, segons totes les versions, després de que es conegués la noticia de la mort.

La Comissió investigadora va concertar una entrevista amb el governador civil de Barcelona perque donés la seva versió, com a responsable de les FOP, dels fets esmentats. També es va presentar denúncia contra les FOP per pressumpta denegació d'ajut a persona ferida i querella contra la nota de la policia per pressumpta difamació.

El metrallament de Laura i el brutal apallissament d'en Sergi

Una atra querella contra les FOP fou presentada el dimarts 26 per part de la UGT, central a on milita Laura, per delictes de lessions a persona. Quant a Sergi Viso, l'informe mèdic de l'Hospital Clínic afirma que: "ingressà a urgències al nostre servei degut a un traumatisme craneal frontal i contusions vàries, presentant hematome cutani frontal. Neurològicament: lleugera abnubilació, cefaleas, mareijos i nàuseas".

A sol.licitud del seu pare, 36 veïns del carrer Santo Domingo del Call ratifiquen mitjançant una carta les declaracions d'en Sergi en el sentit de que "estava tranquil.lament parlant amb uns amics i veïns quan foren sorpresos per les forces "antidisturbios", sent arrossegat fins el carrer de la Fruita. Al reconèixer l'error cotmés fou abandonat allà mateix".

Aquests són doncs els primers resultats. La Comissió pensa seguir les seves investigacions i demana la col.laboració de totes aquelles persones que tinguin qualsevol mena d'informació sobre els fets esmentats, per tal d'arribar al seu total esclariment. Crida també a tots els partits polítics, organitzacions juvenils, centrals sindicals i altres organismes a incorporar-se a la Comissió i assumir així la lluita conseqüent per la defensa de les llibertats.

23 SET. 1978 566476 23 SET.

566475

Serie AD Nº 893325

MINISTERIO DE JUSTICIA
Registros Civiles

CERTIFICACION LITERAL DE INSCRIPCION DE DEFUNCION.- (1)

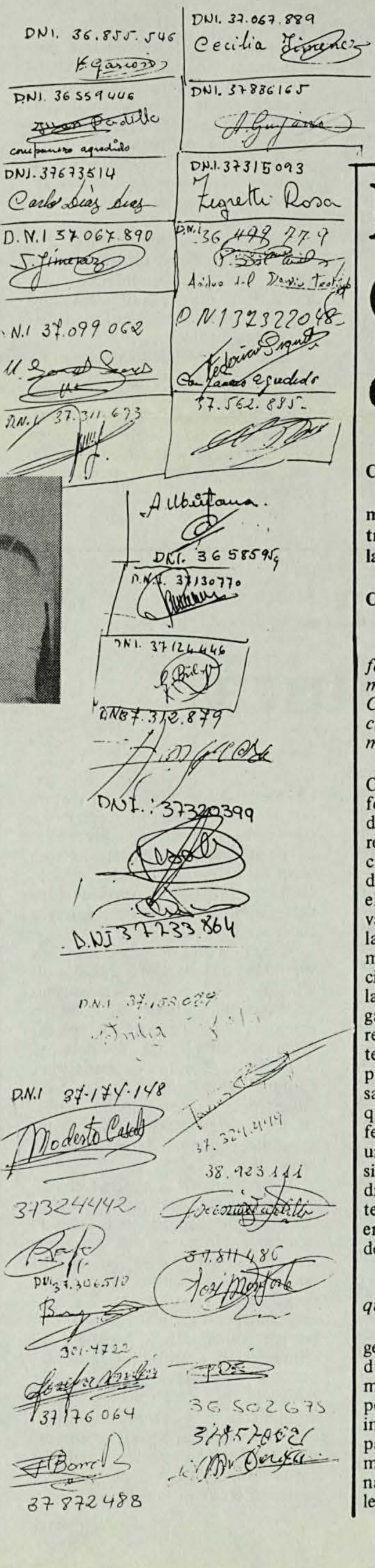
Sección III
Tomo 338.
Pág. 150.
Folio

REGISTRO CIVIL DE BARCELONA
Provincia de

El asiento al margen reseñado literalmente dice así: "Tomo 338.- Página 150.- REGISTRO CIVIL DE BARCELONA.- Datos de identidad del difunto:- Nombre GUSTAVO-ADOLFO.- Primer apellido MUÑOZ-DE-BUSTILLO.- Segundo apellido GALLEGO.- hijo de Emilio y de Rosa.- Estado soltero, nacionalidad------.- Nacido el día siete de Marzo de mil novecientos sesenta y dos en Sevilla.-Inscrito al tomo-----.- Domicilio último Barcelona Ronda General Mitre, 3.4º1ª.- DEFUNCION:- Hora---- día once de Septiembre de mil novecientos setenta y ocho.- Lugar dispensario Parcampa.- Causa anemia aguda.- El enterramiento será en Barcelona Sud-Oeste.- OTROS TITULOS O DATOS.- se practica esta inscripción en virtud de carta-orden del Juzgado de Instrucción nº6 (Diligencias previas 3176-78.).- ENCARGADO DELEGADO D. Pedro Estany Babot.- SECRETARIO El mismo.- A las diez treinta horas del trece de Septiembre de mil novecientos setenta y ocho.- Siguen dos firmas.-"

A REQUERIMIENTO DEL PADRE DE SERGIO VISO JIMENEZ, LOS VECINOS DE LA CALLE SANTO DOMINGO DEL CALL, QUE VIMOS LA AGRESION ALEVOSA DE LAS FUERZAS DE ORDEN PUBLICO (PAÑUELOS AMARILLOS), RATIFICAMOS LAS DECLARACIONES DE SERGIO, DE QUE EN EL MOMENTO DE DICHA AGRESION, EL ESTABA TRANQUILAMENTE HABLANDO CON UNOS AMIGOS Y VECINOS CUANDO FUERON SORPRENDIDOS POR LOS ANTI DISTURBIOS, SUBIENDO AL Nº 12; SIENDO AGREDIDOS AUNQUE LEVEMENTE LOS DOS AMIGOS QUE ESTABAN CON EL, BAJADO Y SACADO A GOLPES DE PORRA Y CULATAZOS, FUE ARRASTRADO HASTA LA CALLE DE LA FRUTA. AL RECONOCER EL ERROR FUE ALLI ABANDONADO.

PARA QUE CONSTE LOS ABAJO FIRMANTES DAMOS FE DE QUE ASI OCURRIO.

Es reuní el Consell Nacional de la C.O.N.C.

El darrer cap de setmana es reunia a Barcelona el Consell Nacional de CC.OO. de Catalunya.

La redacció de DEMÀ ha volgut que un dels protagonistes, *Mario Salas*, membre de la Comissió Executiva de la CONC, dirigent sindical de la construcció i membre de la LCR, donés als nostres lectors la seva opinió sobre la reunió.

A més a més de l'entrevista que aquí publiquem, en el número de Combate adjunt es pot llegir l'article de *Joaquín Nieto*.

A una setmana del Consell Confederal es reunia el màxim organisme de CC.OO. de Catalunya entre Congressos. Podries explicar la relació entre aquests dos aconteixements?.

Com ja es sap, a la reunió del Consell Confederal el tema central fou la discusió sobre la perspectiva de negociació de nous pactes, i les resolucions preses eren per ser discutides a totes les instàncies del sindicat. Cal tener en compte que amb el que respecta a Catalunya el que va passar quan això es va discutir a la Comissió Executiva. Allí alguns membres afirmaren que era insuficient basar en la excepcionalitat de la situació actual les raons que obligaven a pactar a qualsevol preu i varen afetgir diverses crítiques als Pactes de la Moncloa. Per tot això un primer test d'aquest Consell era saber l'evolució d'aquestes posicions que al Consell Confederal en prou feines havien aparegut, això seria una bona prova de l'autonomia dels sindicats de Catalunya respecte la direcció central de CC.OO. Al mateix temps el debat podia veure's enriquit per les crítiques a l'informe del Consell Confederal.

Es mantingueren aquestes crítiques en la reunió del Consell?.

L'informe presentat pel secretari general Lopez Bulla no deixava cap dubta: en ell s'afirmava rotundament la necessitat "d'anar al pacte polític i econòmic en el que estarien implicats les centrals sindicals, les patronals, els partits polítics i l'administració, es a dir el que s'anomena un acord a quatre bandes". Són les primeres paraules de Sartorius al Consell Confederal. A l'imforme polític es recull al mateix temps l'argumentació sobre la necessitat de consolidació de la incipient democràcia, els esforços a realitzar per a que el terrorisme no pugui desestabilitzar, etc. En el que respecta a contingut de la negociació que les CC.OO. proposen es repeteixen els mateixos arguments de la resolució de Madrid. En definitiva que els membres del PSUC que formen la majoria de la direcció de les CC.OO. de Catalunya tancaren files en torn els seus camarades del PCE.

De totes maneres la base de CC.OO. ha manifestat en nombroses ocasions la seva desconfiança i recel davant qualsevol altre acord de negociació. Els anteriors Pactes de la Moncloa encara donen molt per parlar...

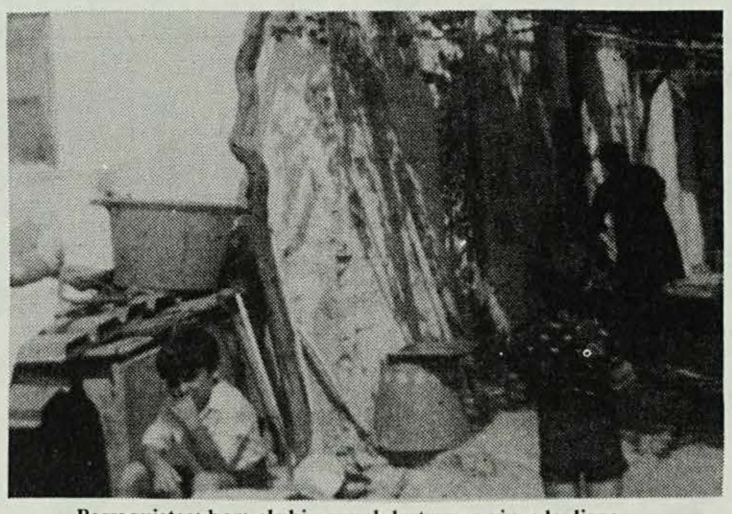
Es cert que existeix una pressió de sectors d'afiliats contra els nous pactes. De fet en el Consell es plantejaren diverses crítiques a l'evolució dels acords de la Moncloa i d'aquí que la direcció de CC.OO. hagi tingut de recollir la necessitat de fer-nes un balanç.

En la resolució es menciona el què amb la màxima urgència es posin en pràctica immediatament els aspectes incomplerts. S'ha de recordar que la majoria de la direcció de CC.OO. no estava per cap cumpliment previ de tots els aspectes incomplerts abans de pasar a la negociació. De totes maneres, segons en sembla, es tracta simplement d'una exigència cara a la galeria ja que si el govern no els ha complert en vuit mesos, menys ho farà ara que busca el signar els nous pactes com més aviat possible.

segueix →

Ocupació de vivendes a Terrassa

El dissabte dia 16 més de 60 famílies decidiren en assemblea ocupar els pisos buits del Polígon Vilardell (Torresana), construïts fa més de dos anys i subvencionats pel Ministeri de la Vivenda. El mateix dia cap a les 4 de la tarda es produí l'ocupació pacífica dels pisos per les famílies necessitades. A les 10 de la nit més de 200 policies de les Brigades "antidisturbios" assaltaven els pisos ocupats i dispersaven les nombroses persones congregades que recolzaven els ocupants, amb pots de fum, bales de goma i trets de CETME i pistola. Ordres vingudes de Barcelona i Madrid on es trobava el Governador Civil amb Martín Villa discutint la "nova orientació de l'ordre públic" mentres ensenyaven els nous mètodes amb el desalotjament salvatge. Homes, dones, nens arrosegats i trets dels pisos a punta de metralladora, nombrosos ferits i contusionats, l'abort d'una embarassada de quatre mesos i quatre detencions sota Jurisdicció Militar és el balanç de la "heroica" acció policial.

Barraquistes: hom els hi nega el dret a una vivenda digna.

Davant d'aquests fets, el Comitè de Terrassa de la Lliga Comunista Revolucionària es manifestà en els següents termes:

1er) L'ASSEMBLEA DE TREBALLADORS PER UNA VIVENDA DIGNA ha iniciat fa mesos una important tasca d'informació, enquesta i agrupació d'aquelles persones en situació econòmic més precària, convivint amb familiars, sense possibilitat de pagar els lloguers per la seva situació d'atur, etc., per tal de buscar solució al seu problema mitjançant l'acció unitària.

2ón) Denunciem davant el poble de Terrassa l'aberració i el crim social que significa l'existència de centenars de pisos tancats, a preus inasequibles per una família obrera, subvencionats pel govern sota la tapadera de llur caràcter social.

3er) Denunciem la total ineptitud i inhibició del problema per part de l'Ajuntament, sens dubte més atent als interessos de l'anterior alcalde Donadeu -avui Governador Civil de Girona i propietari de les vivendes en qüestió- que a les necessitats dels treballadors. I exigim la seva DIMISSIÓ i el control popular de tots els hacers municipals.

4rt) Exigim responsabilitats per la criminal agressió policiaca contra famílies indefenses, i cridem als treballadors a lluitar per la DISSOLUCIÓ DELS COSSOS REPRESSIUS FRANQUISTES.

5é) Denunciem també els partits anomenats democràtics i obrers parlamentaris, i la direcció de CCOO i UGT, que NO HAN MOGUT NI UN DIT PER RECOLZAR L'ACCIÓ DELS OCUPANTS, i que intenten desvirtuar-la, dient que molts dels ocupants tenien vivenda, que eren gitanos, o que als detinguts, fins i tot ser alguns d'ells de CC.OO. NO SE'LS PODIA DEFENDRE perquè no es tractava d'una assumpte laboral!!

Cridem tots els treballadors, particularment els militants dels sindicats i partits obrers, a recolzar per tots els medis l'Assemblea d'Ocupants, i a exigir a les seves direccions sindicals que defineixin de quina part estàn: si dels propietaris i capitalistes i la seva policia, o dels treballadors i de les seves accions reivindicatives.

Cridem tot el poble de Terrassa a solidaritzar-se amb els treballadors sense vivenda, a participar en totes les accions que organitzi l'Assemblea d'Ocupants i els sindicats i partits que la recolzen.

A tots els treballadors necessitats d'una vivenda, a agrupar-se en l'Assemblea de Treballadors per una Vivenda Digna i a preparar tota mena d'accions que obliguin el govern i l'Ajuntament a cedir aquelles vivendes que ja són construïdes a preus assequibles!!.

Corresponsal

Badalona, escolta! Motoplat és en lluita!

Pels carrers de Badalona, els cents de cartells que la gent de Motoplat ha anat enganxant aquests dies, ens condueixen fins la façana de la factoria, a on, des de bona hora del matí, sota la gran pancarta roja que penja de la porta principal on es concentren els treballadors. A un i altre costat, dues pancartes més, per les quals la gent de la fàbrica triat el color lila i firmades pels "treballadors/es de Motoplat", reivindiquen guarderia gratuïta pels seus fills.

L'actual conflicte esclatà el passat dimecres dia 20, quan la direcció, després d'haver respost als primers aturs amb sancions de 2 a 15 dies de suspensió de feina i sou, decidí tancar l'empresa. "La negociació ve de lluny, des del passat gener -ens diu un membre del comitè d'empresa-; si bé varem participar amb tot el ram metal.lúrgic per un bon conveni provincial, més tard varem continuar defensant les nostres reivindicacions dins el marc del conveni d'empresa. La patronal ofereix ara un augment de 4.000 ptes. pel provincial, amb unes millores que suposen 2.000 més, total 6.000 ptes. La nostra plataforma exigeix, en canvi, 10.000 ptes., d'augment sobre el sou-base de l'any passat (24.000) o sigui, 34.000 per a viure tots els mesos, que no és res de l'altre món".

La plataforma inclou, además, la reintegració de les pagues extres desaparescudes per les categories del peó i l'especialista, la readmissió dels acomiadats per contracte eventual fa uns mesos, la guarderia, etc. Una treballadora ens explica que "desde el lock-out hem estat permanentment davant l'empresa fent torns i deixant sempre un grup de 50 persones. També hem enviat comissions a la factoria del Poble Nou a on han parat les 30 persones que hi treballen; tot això per a evitar que intentin treure material".

La forma organitzativa fonamental es l'assemblea, que es celebra diariament pel matí, i a on es replanteja la situació, es reparteixen tasques, s'anomenen comissions, etc...

Les centrals amb presència a la fàbrica, CC.OO., CSUT i CNT, han col.laborat editant els fulls informatius de l'assemblea i les enganxines. "De tota manera, l'encarregat de negociar és el Comitè d'empresa i no les centrals. Un exemple el tenim en la proposta de negociació que la federació d'empresaris presentà a CC.OO. i CSUT, que fou contestada per CC.OO. responent que només accediria si estava present el Comitè d'empresa".

La posició, -diguem-ne dialogant- de l'empresariat badalonès contrasta amb la duresa de la direcció de l'empresa, que además de cedir en la seva proposta de només 6.000 ptes. tracta de pujat els preus del manjador. Al mateix temps estàn invertint capital en una nova sucursal a l'Argentina. El límit arribà el passat dissabte quan la patronal va cridar la policia per a protegir el canvi de torn dels esquirols que porten a terme funcions de manteniment.

Quant a les perspectives, els vaguistes conserven una moral molt alta. Per a mantúndre-la, además de l'assemblea diaria, es celebren activitats com la festa del passat diumenge amb les famílies dels treballadors. La unitat es manté per damunt de tot, fins i tot malgrat l'assistència de personal no vaguista (oficinistes, encarregats) a les assemblees per tal de introduir el desànim.

Les paraules d'una altra treballadora són ben explícites: "Pel nostre costat hi ha esperit de lluita i la pensem extendre en cas de seguir tancant-se l'empresa, començant per ITASA, una altra fàbrica que depèn del mateix capital. La gent està llençada i gairebé cal frenar-la, perque n'està farta". Aquest és el clima actual a Motoplat, quan les primeres mostres de solidaritat han arribat ja en forma de diners, donatius de recolzament, assemblees informatives a d'altres empreses, etc. Tanmateix caldrà intensificar la solidaritat i la dimensió de la lluita per fer cedir la patronal.

Corresponsal

ve de la pàg. 1

Es reuní el Consell Nacional de la C.O.N.C.

LCR
IV internacional

Què et sembla si entrem sobre com es concreta aquesta proposta de negociació?.

Es va presentar a discusió una plataforma que seria la base dels acords. Entrar en el seu contingut requeriria molt espai i em limitaré a dir que en ella s'inclouen topalls salarials "que no superin l'index del cost de la vida", la necessitat d'assegurar la productivitat, es demanen 43 hores setmanals quan a les platafomes obreres s'exigeix les 40 hores, les mesures contra l'atur són completament insuficients, etc. En una paraula, la plataforma no recull les reivindicacions obreres mínimes, aquelles per les que els treballadors s'estan mobilitzant. I al mateix temps, es planteja que els acords, especialment els aspectes polítics, siguin per tres anys, amb el que la direcció de CC.OO. es lliga les mans al govern d'UCD.

Com calificaries aquesta proposta?.

Els dirigents de la CONC repeteixen a diari que estan en contra de qualsevol pacte social. Però aquestes paraules se les enduu el vent i el que queda és la plataforma. I uns acords en base aquesta només s'entenen com dirigits a garantir el clima de "pau social", a que la política de rendes de la burgesia sigui aceptada i sancionada pels sindicats, a que no disminueixi la productivitata... Això tant aquí com a Anglaterra té un nom: el pacte social.

Els anteriors pactes varen caure sobre els afiliats sense tastar-los. Pasarà el mateix era?.

Això és impensable donat el clima que hi ha a molts sectors d'afiliats i com ja he indicat abans. Per això la resolució del Consell Nacional es comprometia a obrir un debat sobre el contingut de les propostes de negociació. Crec que això és sempre positiu si es fa estensible a tots els nivells, abancant tots les temes que avui ocupen l'atenció dels treballadors. En el Consell es va plantejar la possibilitat d'una magna assemblea d'afiliats sense que s'arribés a concretar, nosaltres creiem que les reunions, assemblees, mítings, etc. i no solament amb caracter explicatiu sinó plenament deliberatiu, són necessaris. Només d'aquesta forma temes com l'actitud davant la Constitució, els nous pactes, el terrorisme, la relació amb els sindicats, etc., podran ser expresats i discutits per a tothom.

Quin deuria ser el camí a seguir?

Ja des d'ara començar la tasta d'agitació i propaganda entre tots els treballadors. Intentar, per a això, arribar a acords amb la UGT per a defendre conjuntament una plataforma reivindicativa mínima, es a dir, aquella que incorpori les necessitats més urgents. Si de debó la direcció de CC.OO. està contra tot tipus de pacte social, aquesta plataforma ha de plantejar la pujada mínima dels salaris igual la pujada del cost de la vida. Al mateix temps, en les negociacions de convenis, cada ram, cada sector o empresa pot superar aquest topall mínim amb la mobilització. Si la direcció de CC.OO. està en contra de tot pacte social la plataforma ha d'incorpor una solució obrera a la crisi i l'at Està clar que aquesta plataform només serà la base de negociació quan s'obligui a la patronal i al govern a acceptar-la. La forma de fer-ho, i no n'hi ha cap més, és demostrant la força que tenen els treballadors, es a dir, amb la mobilització. Preparar des d'avui la lluita de tots els treballadors per les nostres autèntiques reivindicacions, mostrar que la direcció de CC.OO. no està disposada a anar cap al pacte social.

Per fi. Què més podries dir sobre el Consell?.

Només em referiré a dues questions més que afecten la plena llibertat sindical. La primera és sobre la defensa dels drets sindicals del representats elegits a les últimes eleccions ja que es pretén que la patronal i el govern apliquin el dret nostre de les 40 hores mensuals retribuides. En la resolució aprovada es crida al Ministeri i als Delegats de Treball a pronunciar-se sobre això.

L'altra questió és sobre la no homologació de molts convenis ja signats perquè encara són a la Comissió Delegada del Govern o no s'han publicat al butlletí oficial de la província o simplement perquè la patronal no cumpleix el pactat.

Ambdues qüestions exigeixen resposta. La iniciativa de promoure una concentració unitària de tots els rams i sectors, i no solament dels afectats, seria una bona ocasió per a iniciar les mobilitzacions d'aquesta tardor.

(Entrevista realitzada per M. Garcés)

